

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyilteiri közlemények
jutányosan közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

kiadóhivatal

Gronon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager K. vezérnök.

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

figyél.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gronon-utca 2. szám.

Uj ülésszak.

Senki sem tagadhatja, hogy az utolsó ülésszakot, melyre már az új választások következnek, érdekesen kezdte Széll Kálmán és így az országgyűlés ezen utolsó ülésszaka, mely ma nyílt meg, politikai tekintetben a legérdekesebb nyitánnyal kezdődik.

Ez utolsó ülésszak frappáns befejezője lesz ennek az 1896—1901-iki országgyűlésnek, mely a parlamentek történetében páratlanul álló tanulságos eseményekkel bővelkedik. Ez az utolsó ülésszak, ha a fejlemények meg nem akasztják Széll törekvéseit, kiindulási pontja lehet egy új politikai élet fejlődésének.

Annyi bizonyos, hogy a régi rendszer kissé meg van rongálva és így Széll Kálmán elég szerencsésen választotta meg ez időpontot erre a politikai zászlóvontásra.

Ugyanis belátta, hogy az ő jövőjele a pártegység felől be nem következett. A miniszterelnök szerint a szabadalvűpárt régi és új tagjainak egyesülése felett fűnek kellett volna nőni, hogy a régi küzdelmek, a régi törekvések iránt folytatott harcok emléke begyepesedjék, feledésbe menjen. Ez azonban be nem következett. Az obstrukció, valamint az előbbi küzdelmekben kapott sebeket újból felszaggatják.

Imént láttunk két felvonulást. Jászberényben Apponyi Albert gróf vonult fel hiveivel, kik őt még mindig saját vezérüknek tekintik a szabadalvűpártban is. Viszont Nagyváradon az öreg Tisza generális jelent meg régi hiveivel, az egész világ előtt dokumentálván, hogy ime, ez a két árnyalat létezik és egyik a másik rovására a hatalomra törekszik. Már most mind a két csoport azt szeretné, ha ő lehetne Széll Kálmán egyedül üdvözítő pártja és vele a hatalom közbirtokosa. S mindenki éppen azért kíváncsi volt az országgyűlés ezen utolsó korszakának pártpolitikai fejlődésére. Már jóslgattak is, hogy Széll Kálmán melyik csoportra fog támaszkodni, habár a miniszterelnök semmiféle tétével,

egyetlen cselekedetével okot nem szolgáltatott következtetésekre bármely irányban.

A mindig találékony és leleményes politikai sajtó tulajdonképpen egyetlen adatra hivatkozott. A nagyváradai szabadalvűpárti gyűlésből Széll Kálmánhoz intézett üdvözlésre és az üdvözlésre adott válasza. Mind a kettőt kimértnek, sőt ridegnek találták a politikai nyenczek. Ellenben feltűnő melegnek tünt fel a jászberényi gyűlés üdvözlése és Széll Kálmán miniszterelnöknek erre adott válasza. Mi teljesen tárgyilagosan akarunk ítélkezni ebben a dologban és csak azt konstatáljuk, hogy a válasz mind a két esetben stilszerű volt az üdvözléssel szemben. A hivatalos tiszteletre hivatalos ridegséggel, az áradó üdvözlésre hasonló szövirágos és színes stílusban adatott meg a felelet. Amilyen volt a köszöntés, olyan a fogadj Isten. De egyéb politikai töké hiányában ezen két üdvözlés és válasz ötletén elősködött a két irányzat sajtója. Mindegyikből erősen kirítt a célzatosság.

Megjövendülték, hogy ennek a sajnálatos viszonynak az lesz a következése, hogy az országgyűlés ezen utolsó ülésszakában majd megalakul az intranzigens szabadalvűpárt és ez hadat üzen Széll Kálmánnak és a vele szövetkező reakciónak.

Az országgyűlés ezen utolsó ülésszaka tulajdonképpen a jövő választásra való előkészületek, a hazabeszélések, összekötöttes keresések, a kerületek és mandátumok magán vagy szövetkezeti uton történendő biztosítása körüli előmunkálatok között telt volna el. Miután pedig valami új sorakozó pontot nem láttak sehol, valóban a legnagyobb zavar és idegesség mutatkozott úgy a szabadalvűpártban, mint az országban, künn a kerületekben, mindenfelé.

Ez ez idegesség különösen ezekben az apróbb beszámoló beszédekben nyilatkozott. Ebből is látható volt, hogy mennyire tájékozatlanok voltak az emberek a kibontakozásnak arról az irányáról, melyet most Széll

Kálmán kitűzött. Széll Kálmán kissé zavarba hozta azokat, kik tőle a liberalizmust féltették, valamint azokat, akik a szabadalvű állásponttal ellenes irányzat érvényesülését, vagy ez irányban bármely engedékenységet reméltek a Széll-kormánytól.

„Széll Kálmán — mondá a minap a miniszterelnök egyik bizalmasa — egy új liberális irányt nyitott meg, és pedig olyant, amelyben a liberalizmus cél és nem taktika.”

„Ezen utolsó ülésszakban — folytatta az illető, — fogja megcsinálni Széll Kálmán a maga pártját úgy a képviselőházban, mint azon kívül. Éppen azért feszült figyelemmel és fokozódó érdeklődéssel nézünk a legközelebbi végbemenő politikai csoportosulások elé.” Annyi bizonyos, hogy Széll Kálmán annyira felülkerekedett, miként most már ő válogatja majd a pártját és nem a pártok tartják őt. Széll Kálmán maga válogatja ki azokat a tényezőket, akiket a saját inaugurálta szabadalvű politikai irányához képest alkalmasoknak tart.

A szabadalvűség.

Egy budapesti lap nem régiben az osztrák politika ellenmondásaival foglalkozott.

Csodálatos! Az a lap is úgy járt, mint mi mindannyian — no meg az orosz lapok. A mások baját rögtön észrevesszük, jól és élesen ítéljük meg a helyzetet. A magunk bajával sohse törődünk, vagy csak giaszékeztetés kézzel merjük megérinteni a nemzeti élet fájó részét. Az orosz lapoknál értem ezt a szokást. A kormány meg a cenzura szigora teszi őket óvatossá. De az ördögbe is! Mi szabadok vagyunk. Beszélhetünk, írhatunk mindenről, a mi szemünknek, szánkunk kellemes. És még se tesszük. Hazafiságból! Hogy ne mutassuk meg a magyar nemzeti élet érdemét — másik oldalát a külföldnek. De mi a méneköt törődünk mi mindig avval a külfölddel? A föltárt bajok nem volnának igaziak, ha nem sajogna tőle közéletünk, hazaárulás volna, előhozakodni velük. De hisz politikai életünk kedvezőtlen helyzete szomorú igazság. Az okos hazugság pedig nem dob átláthatatlan fátyolt a sebekre, hanem bátran szembeszáll a vészszel.

Hozzá vagyunk kötve Ausztriához. A Lajthán tul legalább elvekért verekszenek. Jó vagy rossz elvekért, az mindegy. Beverik egymás fejét egy nyelvé

TÁRCZA.

Az asszony babonája.

— Léon Gamard. —

Chanteleurné önagsága egy napon kisirt szemmel lépett férje ura szobájába. Igen illedelmesen jött be, az ajtóval is lassan bánt. Azután hat lépésnyire az íróasztaltól megállt, várni, míg Chanteleur ur észreveszi.

Chanteleur harminczas férfi. Nem csunya, zömök és szakállas. Barna, vagyis engedelmeikkel: fekete haja. Fekete mint az éjszaka. Mindössze másodéve házas, de gyerek még nincs a háznál. Gyára van a kicsi vidéki városban, a spanyol határ szélén. Gyujtót gyárt, vagy csokoládét raffinál, ami nem sok különbséget tesz. Fődolog, hogy megvan tényleg és virágozik ez a gyár, mely elég gondot ad a gazdájának, mert a délvidéki ember mind született kalmár és szeret meggazdagodni, ha teheti.

A kérdéses nap épp hónap elején esett, amikor Chanteleur ur a zárlatokkal bajoskodott, belemerült a számadáiba, elannyira, hogy föl sem vetette a szemét, amíg a szemtelen légyfü nem kezdett kötödni vele, tarthatatlan módon sétálván végig az orra nyergén.

Amint föltekintett és az asszonyt látta maga előtt, meglepődött valamennyire, de mégis azért elég nyugodtan adta föl a kérdést:

— Adéline, mondd, baj van?

Adéline, a kicsi, fehérképű Chanteleurné, aki a fertályórás várakozásban egészen kiengesztelődni látszott,

az ura szavára újból megnyitotta könyei zsilipjét. Zokogva bukott a legközelebb álló zsöllyeszékbe és onnan rebegte elfulladó hangon:

— Oh, Jaques, borzasztó, retentő baj. Szerencsétlenség! . . . Oda van, nincs, nincs!

— Mi van oda?

— Semmi sem hozza vissza. Örökre oda van!

— Hát mondjad már mi az, ami elveszett? — kérdezte Chanteleur másodszer.

— Az ékszerem, a garnitúram. Jaj, bizony Chanteleur az van oda.

— A függőid, a két gyémántos karék?

— Az, az, Jaques, hogy is kérdeheted annyit.

— A brosstúd, amelyekre olyan büszke voltál? Az a sok drága ékszer, amelyekért én hétezer frankot adtam vőlegény koromban? Hát mi történt azzal?

— Ellopták! — válaszolta Chanteleurné ő nagysága nagynehezen, a sürű könyhullatás miatt.

Chanteleur székét húzotta a felesége széke mellé, kezébe fogta az asszonyka két kezét és igyekezett vele okosan szólni:

— Ellopták? Istenem, elég baj! De ki lopta el, hogyan, mikor? Azért még mindig megkerülhet. Jelentjük a csendőrnöknek, a rendőrségnek, csak csilapodjál és mondd el szépen sorban, mint történt.

— Az én veszteségemen nem segít már semmiféle zsandár, — mondta Chanteleurné szilaj kétségbeeséssel. Sokkal régebben történt.

— Régebben történt és te csak ma szólsz róla?!

— Csak ma tudtam meg magam is. Oh Chanteleur, egy borzasztó nagy bűnömöt kell neked el-

mondanom. De hogy mondjam el, de miképpen! Hogyan fogsz nekem megbocsátani?

— Nos, beszélj már végre, mert soh'sem tudok semmit.

— Lásd, oly nagyon ostoba voltam. Oly balga. Félesztendő előtt, igen, Chanteleur, tudom, éppen hétfőn volt félesztendője, hogy egy kóborló vén spanyol cigány-asszony vetődött a házba.

— Te persze meg menten beeresztetted a szobádba.

— Nem, nem! Hová gondolsz? Csak a ház környékén járt. Colettenek mondott jövendőt és bemezsedett a konyháig. Nem szerettem soha ezeket a népeket, lementem, hogy kiutasítsam.

— Akkor neked ajánlotta föl a josló tehetségét.

— Igen, de én nem hallgattam ám rá. Tola-

kodott, mint rendesen, te tudod, micsoda szokásuk van. Én még sem hajlottam rá. Elfordultam, hogy indulok be a házba, mikor a vén asszony utánam futott.

Megkapta a ruhám ujját, magafelé foidított s bele-

nézett a szemembe az éles vércseszemével. Hát ne jóslottass, senora, szólott, én úgy is megmondom a jövendőt, meg a jelent. A te sziveden van egy titkos kívánság. Azt akarnád, hogy beleburkolozzál a magad hajába, mert az urad szívet úgy mondatod csak a magadénak. Magadnak sem mered bevallani, mert a hajad csak addig ér és a háta közepére mutatott.

Hanem ha rám hallgatsz, sennora, beteljesül az óhaj-

tásod. Nem sok az egész. Ujhöld vasárnap levágod a hajad végét és elásod a jegyajándékkal együtt olyan helyre ahol a napsugár napkelet után éri. Ott hagyod hét ujhöldön át és minden estén elimádkozol

hegemoniájáért, a centralistikus, vagy a föderatív rendszer győzelméért. Ezt értem. Az állami fenntartó pártok fölbomlottak a nemzetiségi kérdés miatt. Ezt is értem. Bizony elég nagy baj nekik s ki lehetne kerülni. Nálunk azonban a nemzet nagy része meg van elégedve a kormányzati formával. De a kormányzat támaszai a hány van, annyi felé húz. Nem elvékért, hanem személyes okokból. A kormányzat általános el fogadott alakja pedig megínog. Ha ez nem abszurdum, egészen törölni kell a szótárból ezt a szót.

Az igazi liberalizmus teremtette meg politikai intézményeinket. Az igazi megalkuvást nem tűrő szabadelvűség óvta is meg intézményeinket az idők viharai ellen. A szabadelvűség engedte megérnünk a dicsőséges millenáris évet.

Már többször tévntakra tértek vele, de aztán mégis visszakerült a liberalizmus a helyes mederbe. De olyan tartósan, olyan öntudatosan még nem tévelygett soha járhatlan utakon a szabadelvűség, mint most.

Ezt az egyéni ambíció tulnemetése tette. Az egy igazi liberalizmusból különböző liberalizmusok lettek. Pedig ez a többszám nem jól hangzik. Sérti a fület. Mert a fülénél van előráncogítva, erőltetett, természetellenes. A szabadelvűség lényege csak egy és megváltozhatatlan lehet. A mások jogának tisztelete, ha a kötelességeiket teljesítik. A más szabadságának sértetlensége, ha az törvényes alapon épül föl. Ez a szabadelvűség.

Ezt a díszes szöveget cefatáttá tépték s most ezekből a cefatatokból akarnak a nemzetnek jó ruhát készíteni.

A londoni Rotschildoknak van egy utalványuk az angol bankra egy millió fontra. Oriási vagyon, melynek alig van súlya. Ilyen volt a mi szabadelvűségünk. Most ezt a bankjegyet felváltották apró rézkrajczárokkal. S a kormánypárt minden tagja kivette a maga részét. Elvitte a kerületébe s odaadta választóinak. Szegény választók! Összeroskadtak a liberalizmusból nekik kijutó résznek szörnyű súlya alatt. Görnyedeznek a súly alatt, de czipelik, mert muszáj. Azzal, hogy mégse muszáj. Ha tehát mégis hordják az aprópénz-liberalizmus súlyát, legalább föltételleket szabnak.

Igen szalmája lett a szabadelvűség, olyan útszéli rongy, melyhez mindenki toldozhat-foldozhat. A tulajdonosok, a kormányzat kellemeihez hozzácsokott tagok maguk is segítenek toldozni-foldozni.

Mindenki a tönk szélén áll. De a helyett hogy magán igyekeznék mindenki segíteni ráront a szomszédra. Pedig annak se kedvez jobban a szerencse. A kereskedő meg akarja az ipartörvényt változtatni, de úgy, hogy az más kereskedőnek ártson. Az iparos szinte megtámadja a törvényt, hogy az mért nem teszi tönkre a másik iparost. Törvény monstros módon dolgoznak a kereskedelmi miniszteriumban a szakörök bevonása nélkül. Megint a kereskedők egy részének javára, a többieknek meg kárára. A „tisztességtelen verseny”-ről szóló javaslatot értelm. Más hivatalnokok törvényt készítenek ugyancsak a szakörök hozzászólása nélkül a gabonauzsoráról, mely legtöbbször nem is volt uzsora. Volt rá ugyan eset, hogy a földművesek az adóprés nyomása alatt a gabonahienák kezeibe estek. De az állam maga nem törődik vele, hogy javarészt ő volt a pórnál járt egzisztenciák megsemmisítője. Nem tér magába. Hanem épen a hiénák malmára hajtja a vizet.

Mindezekhez a mások jogait korlátozó intézkedésekhez hozzájárul a liberalizmus, csak hogy uralkodhassék.

A szabadelvűségnek azonban nem az uralom a célja, hanem a szabadság! Közös mindnyájunk javát akarja, nem pedig az egyéni érdek kielégítését.

kilencz üdvözlötlet. Nekem pedig most ne adjál semmit. Ha beteljesül az óhajtasod, úgy is eljövök, hogy elvegyem a jutalmamat.

— Te elkövetted csakugyan azt a végtelen nagy ostobaságot és elástad az ékszered?

— Elástad. Küzdöttem ellene magában eleget, de végre győzött a vágy bennem, hogy térden alul érő, pompás nagy hajam legyen. De nem lett. A cigányasszony megcsalt. Ma felástad azt a gödröcskét, a melyet magam vájtam tanuk nélkül a kertünkben. Magam tettem bele az ékszer is. De nem találtam benne semmit, semmit.

— Azt már elvitték a cigányok.

— Elvitték. Igen, de azért ne nézz rám oly haragosan, Chanteleur. Hibáztam, nagyon nagyot hibáztam, de mégis érted tettem.

— Én értem? — kérdezte Chanteleur ur fojtott indulattal.

— Te érted. Te voltál az oka mégis tulajdonképpen. Mert lásd, te akartad volna, hogy nagy hajam legyen.

— En?

— Csak te. Mikor még a nászútazásunkból jöttünk visszafelé és Adrien, a te piktor unokatestvéred vezetgetett a párisi képtárakban, emlékszem, hogy láttál egy szép képet, amely mód nélkül tetszett.

— A Lonore-ban, vagy másutt?

— Nem, úgy tudom, valami gazdag bolondos angol ur képgyűjteményében. Beanclerc herceget mondott az öcséd, vagy tán Beauchampsot. Fáradt voltam és kimerült az utól Te is fáradt voltál. Azt sem tudtuk végtére, mit mutogat Adrien. Csakhogy

A szabadelvűség nem lehet az önző törekvések fejős tehene.

Félreismerték a liberalizmus célját s ezért került nálunk rossz hírbe. A nevet alszenteskedve megtartották, de nem a lényegét. A régi jó hírű vignettet hamis csempészárura ragasztották. Ez a dugáru nem felel meg a haza kívánalmainak, hanem csak az egyes választókerületek érdekeinek. Nem való az egész nemzetnek, hanem csak egyes korteseknek.

A szabadelvűség zászlaja azonban szent lesz a nemzet előtt még így besározva, szétromgyolva is.

TANÜGY.

A pancsovai tanitói főkegyelet közgyűlése.

Impozans módon nyilatkozott meg a pancsovai tanitói főkegyelet kegyelete feledhetlen, Istenben bologdolt volt tanfelügyelője Steinbach Antal iránt a f. hó 12-én Pancsován megtartott közgyűlése alkalmából. Körülbelül 180 tagja az egyeletnek jelent meg a róm.-kath. templomban, Steinbach Antal lelküdvéert tartott gyászmisén, melyet fötiszt. Jakobovics Ágost házfőnök celebrált Faix L. és Brogyáni fötisztelendő urak segédlete mellett. A gyászmisén az ág. ev. ref. lelkészek, mint hitoktatók szintén megjelentek, továbbá a felső-ker., felső-leány- s polgári iskola tanterülete testületileg vett részt Martin igazgató vezetése alatt; jó benyomást keltett az ügyvédi kar két jeles tagjának a megjelenése. A kántori teendő Mádny beresztóci áll isk. igazgató végezte, ki gyönyörű basszus hangjával nagyban hozzájárult a gyászmise fényének emeléséhez.

Mise után az elnökség személyesen fejezte ki a celebráló és segédkező tisztelendő uraknak az egyelet meleg köszönését.

10 órákor nyitotta meg Karner János főkegyel. elnök magas röptű beszéddel a közgyűlést, melyen megjelentek mint vendégek a helyb. róm.-kath., ág. ev., ev. ref. lelkész urak, továbbá a gym. tanári kar néhány tagja, a felső-ker., felső-leány- s polg. iskola tanári kara, továbbá Jablonszky Miklós, a pancsovai járás szeretett főszolgabírája, a tanitók ösztinte jóakarója s barátja. Föltűnt, hogy a város tanácsa, melyet az elnök személyesen meghívott, nem volt képviselve. A gyászoló család nevében özv. Steinbach Antalné ő nagysága fejezte ki irásban a tanitóknak a megboldogult iránti megemlékezéseiért a család köszönését, sajnálva, hogy a gyászmisén s gyűlésen nem vehet a család közül senki részt, mert épen ezen a napon a család N.-Beckereken mutatott be az Egke Urának engesztelő szent mise áldozatot. A tanfelügyelőség részéről senki nem volt jelen, a mi általános feltűnést keltett.

Az elnök megnyitóját után Lambrecht Péter kartárs lépett az előadói emelvényre s tartotta meg gyönyörű emlékbeszédét Steinbach Antal felett.

A magas röptű, költői lendülettel áthatott, meleg érzéssel s szép, szónoki tehetséggel előadott emlékbeszéd, mely Steinbach Antal, a szerető kartársat, a minta tanitót dicsérte, kiről a hidegkutiak, a hol Steinbach mint tanító kezdte meg pályáját, még ma is elragadtatással beszélnek a volt tanitójuk s későbbi Schulinspektorról; jellemezte a mintatanfelügyelőt, ki hosszú évi fáradságos munkájával megteremtette Torontálban nemcsak a modern, hanem a magyar nemzeti iskolát, — lelki szemek elé varázsolta a tanfelügyelőt, tanítóinak ösztinte jóakaróját, atyját, a ki tanítóival még ha fedni kellett is egyiket másikat, mindig csak a szeretet hangján beszélt s mindenkoron oda hatott, hogy a tanító tekintélyét növelje, anyagi helyzetét türethetővé tegye, s kinek egyik főtrekvése volt a tanítóözevegék

az egyik teremben volt egy kép, egy levetkőzött asszony, valami minta, fürdő után vagy fürdő előtt. Nem mertem ránézni, nem találtam illendőnek, bár a haja, a hosszú haja félig betakarta. És te nem tudtál megválni attól a ritka haj csodálatától. Micsoda remek haj, micsoda gyönyörű haj, mondtad a festőnek és nekem nehéz lett a magasztalásod. Tehát tetszik a nagy haj, de nekem éppen nincsen ekkora csodálatos remek hajam. Csak neked akartam tetszeni, mikor azt kívántam, hogy olyan hajam legyen, mint annak a festett képnek.

Chanteleur, aki keresztényi türelemmel hallgatta a csodálatos asszonyi védőbeszédét, a levegőbe vágott a végén, felcsattanó türelmetlenséggel:

— Akasszanak fel, ha egy kicsit is emlékszem arra a rongy képre, — szólott, — ha csak sejttem is, milyen!

És Chanteleur igazat mondott, mert valósággal nem emlékezett rá, elhihetik. De azt már aligha fogják elhinni, amit ezután mondok el, noha tiszta igazság.

Chanteleur ur nem tudta, milyen lehetett az a kép és három nap folyvást azzal erőltette a fejét, hogy emlékezzék rá, ami némiképpen föltűzte a fántáziáját. Negyednap aztán vonatra ült és ment egyenest Párisba, hogy fölkeresse Adrien öcsését, a piktor és általa a Beanclerc, vagy Beauchamps-féle magánképtárban a hölgyet, a ki fürdő előtt vagy fürdő után van.

Mindenesetre üzleti út ürügye alatt tette meg ezt a kis kirándulást és ez volt a legelső hazugság, amit másfél éves házassága alatt mondott a feleségének.

Forl.: H. E.

s árvák könyeit felszárítani. Jellemezte a megboldogultat mint hazafit, a kinek működése mindenkor odagultat mint hazafit, a kinek nyelv s magyar szellem mindig irányult, hogy a magyar nyelv s magyar szellem mindig nagyobb tért hódítson. A remek emlékbeszéd; a jelenvaltakra mély benyomást tett s sokaknak köny csillogott a szemében, mert mindenki újra átérzte, hogy mit veszített a tanítószag Steinbachban.

A nagyszabású remek beszéd után elnök az ülést 10 perczre felfüggesztette. 11 óra körül elnök a közgyűlést újra megnyitván, a gyűlés a requiemet czelebráló fötisztelendő lelkészeknek és Lambrecht kartársnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott s felkérte Lambrecht kollegát, emlékbeszédjét az egyleti közlönyünknek, a Délvidéki Tanügynek beküldeni. Így leg-alább alkalmuk lesz azon kartársaknak is, a kik a gyűlésre nem jöhettek el, a szép beszédét elolvashatni.

Miután jegyzőkönyv hitelesítőnek Lambrecht és Molnár kartársak megválasztottak, felolvasta elnök a lefolyt egyleti évről szóló terjedelmes jelentését, mely helyeslőleg tudomásulvételre. A tagdíjhátralékok pontos megállapítására Neubauer János és Steiner János küldtek ki, kik jelentéseket a tavaszi közgyűlés elé fogják terjeszteni. A főgyelet által véleményezés végett kiadott Gockler Lajos-féle a tanitói nyugdíjtvörny revíziója tárgyában tett javaslatát Sztodola referálta s négy pont elhagyásával elfogadásra ajánlotta; a közgyűlés ezt elfogadta.

A Délmagyarországi tanítóegylet által létesítendő convictus ügyéről Molnár főgyeleti alelnök referált, s tudomásra hozza a közgyűlésnek, hogy ezen áldásos intézmény a megvalósulás stadiumához közeledik, a menyiben már majdnem 10.000 korona gyűlt e czélra egybe s úgy a kormány, mint Szeged s Temesvár városok hathatós anyagi támogatást helyeztek kiltásba. E tárgyban a főgyelet által kiküldött tízes bizottság nov. 1-én Szegeden, decz. 1-én pedig Temesvárott fog az illető városokkal tárgyalni.

Ezután Sztodola mutatta be a főgyelet által szintén véleményezés miatt kiadott Muschenhacher és Landau által feltalált és gyártott celuloid iskolai táblát s ad oculos demonstrálva kimutatta, hogy nem practicus. Miután az egybegyűltek meggyőződést szereztek, hogy a bemutatott tábla nem felel meg a követelményeknek, kimondotta a közgyűlés, hogy ezen táblák behozatalát a népiszkolákba nem ajánlja.

Ugyancsak Sztodola ismertette röviden Vaday József „Erkölszi vezérkönyvet tanulók számára” s melegen ajánlja beszerzésre a tagoknak ezen, a maga nemében a magyar irodalomban páratlan, kiváló könyvet. A tavaszi közgyűlés helyéül tulnyomó szótöbbséggel R.-Ujjalu tüzetet ki. Pénztárnok jelenti, hogy 15 új tag lépett az egyletbe s így az egyletnek jelenleg 226 tagja van. Neubauer azon indítványa, hogy a pénztárnok tagdíj hátralékban levő tagoknak, kik erre nézve töle felvilágosítást kérnek, csak az esetben válaszoljon, ha az illetők bélyeget mellékelnek, elfogadtatt.

Tekintettel azon körülményre, hogy a vallás-s közokt. ügyi miniszterium a megüresedett tanitói állásokat rendszeren csak hónapok múltán tölti be, s így a tanitói fizetést megakartja a többi tanitók pedig helyettesíteni köteleztetnek, ezért azonban semmi tiszteletdíjat a miniszterium nem ad, mert állítólag nincs rá fedezet, indítványozza Neubauer, hogy ezen méltánytalanság s igazságtalanság megszüntetése tárgyában az egylet a közokt. miniszter urhoz kérvényt adjon be. Az indítvány elfogadtatván elnökség megbízott a kérvény megszerkesztésével s felterjesztésével. Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést bezárja.

Szt.

Az „Országos Polgári Iskolai Egyesület” délvidéki körének megalakulása.

Torontál, Temes, Krassó-Szörény vármegyék polgári iskoláinak tanárai Knyaskó Lajos nagybecskereki polg. és felső keresk. iskolai igazgató felhívása folytán folyó hó 8-án Temesváron tömörültek, hogy a polgári iskolák ügyét egyesült erővel szolgálják, hogy a magyar nemzeti érzést, a magyar állameszme propagálását a délvidék idegen ajku népei között vállelve, egyértelmű s tervszerű munkálkodással erősítsék, előbbre vigyék.

Tizenöt polgári iskola mintegy 50 képviselőt küldött ez alakuló gyűlésre, (Pancsováról Dózsa Imre és Császár László tanárok vettek részt.) melyen a központi képviselőben megjelent Perjessy László, az orsz. egyesület alelnöke. dr. Gööz József, a Néptanítók Lapja főmunkatársa. Elnökké: Donszky Lukács karánsebsi igazgatót, alelnökké Bertalan Károlyt, titkárrá pedig Keszler Károlyt (Orsova), pénztárnokká Oberst Józsefet (Temesvár), ellenőrré Szukk Antal (N.-Szt.-Miklós) választották; Donszky Lukács tetszéssel fogadott értekezést olvasott fel a polgári iskolák reformkéréséről.

Kívánja, hogy a tervezett hét osztályú polgári iskola egységes legyen, ne oszljék fel alsó és felső tagozatra, mint ahogy a közoktatási tanács tervezi, az alkalmazásban levő tanárok a reformálandó iskolában továbbra is minden osztályban taníthassanak.

Sürgeti a tanárképzés reformját s a felügyelet kérdéseinek mielőbbi rendezését.

Sebeszta Károly kir. tanfelügyelő szépen fejtette, hogy a polgári iskola célja: a magyar nemzeti műveltségnek terjesztése.

A mint a főgymnazium a klasszikus, a real a modern nyelvek alapján kíván általános műveltséget nyújtani, úgy kell a kifejlesztendő polgári iskolának kizárólag a magyar kultúrára támaszkodva, a nemzeti szellemről áthatva, nemzedéket nevelni, melynek általános műveltsége a most már hatalmassá vált forrásból tápláltassék s ez alapon neveltsék.

Szenes Adolf nagybecskereki tanár a polgári iskolai tanárok nyugdíjgyéről tartott előadást.

Kívánja, hogy a 40 szolgálati év szállítassék le 30-ra és az özvegyek és árvaik öt évi szolgálat után részüljenek segélyben.

A jövő gyűlés Pancsován lesz, onnan kirándulás Belgrádba s az Al-Dunára.

Gyűlés után a temesvári tanárok kartársaik tiszteletére bankettet rendeztek a Koronaherczeg-szállóban.

HIREK.

A trónörökös Torontálban. Ferencz Ferdinánd Ő fensége városunkat is megtisztelti magas látogatásával, hogy a nemes vadász sportnak áldozva itt néhány napot töltsön. Örömmel üdvözljük és a legszívélyesebb fogadtatásról meg lehet győződve. A „nadelat“ már benépesítették rókákkal a melyek a közeli és távolabbi baromfi és vadállományt ugyancsak pusztítják. No de ez semmi ahhoz a szekatúrákhoz a melyeket a hatóságok az előzetes intézkedésekkel elkövetnek és lojalitásunkat azzal jutalmazták, hogy a nádementi birtokosokat eltöltik a szántástól; fegyverjogsultakat meg a mezei és személyes védelemre szükséges fegyverviseléstől is eltöltik stb. stb. Sokkal jobban ismerjük trónörökösünk környezetének gavallér érzelmét, semhogy ilyen intézkedések elrendelését töllük feltételeznénk, hanem azok az urak, a kik hyper-lojalitásból vagy gomblyuk-fájdalmukból, eddig tapasztalt baklövésikkel most is zavart okoznak, azt hívnék, hogy ezzel behizellegjék magukat és különös érdemeket szerezzenek. Ellenkezőleg! rossz szolgálatot tesznek a trónörökösnek ez urak, mert ha megtudja a pasáskodást okvetlen elítéli azt és rosálja, hogy a polgárságot az örömteljes vendéglátásban elkeresítik.

Személyi hír. P á z m á n y Dániel, Csongrád vármegye főlevéltárnoka rokoni látogatására több napra városunkba érkezett. Számos régebbi ismerősei kedélyes összejövetelekben üdvözölték a kedves vendéget.

Városi közgyűlés. A törvényhatósági bizottság pénteken e hó 19-én rendes közgyűlést tart. A tárgysorozatra kerülő ügyek legtöbbit még a különböző bizottságok tárgyalják. Legfontosabb tárgy az 1901. évi városi költségvetés. A megüresedett aljegyzői állást is betöltik választás utján.

Új alszámvevő. A hónapok óta üresedésben levő városi alszámvevői állásra Kovács György számtiszt neveztetett ki. Gratulálunk a kiváló képzettségű alszámvevőnek megérdemelt előléptetéséhez.

Helyettesítve. A leköszönés folytán megüresedett katonai nyilvántartói állásra K o n c s e k Sándor lett helyettesítve.

Ülések a városi háznál. A város közigazgatási bizottsága és az állandó bíráló választmány október 18-án délután ülést tartanak a városi székház nagyszobájában.

Tüszöltő jubileum. Multkor említettük, hogy Rónay Jenő főispán ma ünnepli tüszöltői tevékenységének 25 éves jubileumát. Ez alkalomból a pancsovai önkéntes tüszöltő egyesület is menesztett egy 4 tagú küldöttséget Nagy-Becskerekre. A küldöttség, melyet Roth Ferencz városi tanácsnok és tüszöltői alparancsnok vezet, tegnap délután indult és ma este érkezik vissza.

Névmagyarosítás. Dr. Engel Mór albiró, ki a napokban távozott városunkból, belügyminiszeri engedéllyel E l e k - r e változtatta nevét.

Verprüht. Ezzel a röpke sváb szóval üdvözlök egymást városunk politikusi. Származik az pedig onnan, hogy a független szabadelvű párt diplomatikus vezére még korainak találja az ideiglenes főispánság megszüntetésére illetve Torontáltól leendő függetlenítése tárgyában a város minden polgára által szükségesnek talált lépések megtételét. Most midőn a napi sajtó már betek óta mindjobban hangoztatja a főispáni karban bekövetkező változásokat, midőn a torontáli és verseezi főispánnak közeli felmentésében talán csak a pancsovai független szabadelvűk vezére kételkedik, midőn Pancsova főispánságáról még csak meg sem emlékeznek, mikor mindenki meg van győződve, hogy a Pancsova városi és Torontál megyei főispánság egy személyben való egyesítése a város politikai és gazdasági életére mily hátrányos sőt végzetes volt, most az, ki Rónay főispánságával már kezdettől fogva elégedetlen volt „verprüht“-nek tartja a város érdekei megvédésére teendő lépéseket. Tette pedig ezt a kijelentést akkor, mikor a szabadelvű párt megkereste a független szabadelvűket és a szerb városatyákat, hogy közösen és egyetértően járjanak el a végett, hogy a bár mikor bekövetkező főispánváltás alkalmával Pancsova város főispánságát akár Verseez, akár Ujvidék városa főispánságánál egyesítsék, ha külön főispánt már nem kaphatunk, de Torontál megyével semmi szín alatt. Nem tudjuk ugyan vajjon a közös vadászkodás vagy a „Lichtschiesen“ okozták ezen kiváló helyi politikusi Pál-fordulását, de azt tudjuk, hogy a város érdekében semmi esetre sincsen. És hisszük, hogy a „tisztelt“ választó polgárok majd a jövő választásnál megemlékeznek a német közmondásról: „Morgen, morgen nur nicht heute, sagen alle g'scheite Leute“.

A rakpart ügye. A veszedelmesen repedező rakpartfal állapota újabb vizsgálat tárgyát fogja képezni. Naponta várják B u l y o v s z k y János műszaki tanácsost, ki ez alkalommal a köfal repedésének és tulságos hajlongási hajlamának okát fogja kutatni. Igazán kíváncsiak vagyunk mit mond az ismételt itt járt szakember. Vajjon a miniszteri szakközvegek által felülvizsgált tervezésben találja a rakpartfal dűlédezésének okát, mint a vállalkozó, vagy a használt anyag silányságában és munka felület és hanyag keresztülvitelében mint a városi mérnöki hivatal. De bár milyen is lesz a véleménye, a mi és a város egész közönségének véleménye az, hogy legfőbb ideje már annak, hogy ez az drága rakpart helyezzessék olyan állapotba, hogy a közforgalomnak átadható legyen.

Emléktábla-leleplezés. Rónay Cecilia urnó emléktáblát helyeztetett el általa fentartott kis-zombori óvóépületben, melyvel megörökítette néhai Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő emléket, ki az 1899. évi október hó 4-én tartott felszentelő ünnepélyen résztvett, ahonnan betegen tért vissza székhelyére és néhány napra reá meghalt. E hó 11-én volt a leleplezés, mely napon a „Török-Kanizsai fiók tanító-egylet“ ott tartotta őszi ülését. Az emléktáblán látható Steinbach igen sikerült arcképe, körülvéve babér és cserkoszorúval, a következő felirással: „Itt végezte utolsó hivatalos teendőit 1899. évi október 4-én nagyságos Steinbach Antal kir. tanácsos és Torontálmegeye 23 évig működő tanfelügyelője. Lelepleztetett a t.-kanizsai tanító fiók egyetel őszi gyűlése alkalmával. 1900. október hó 11-én a szeretet, hála és kegyelet maradandó jeleül.“

Tréfás csecsemő. Vettük a következő modern jelentést: Temes-Kubin, 1900. október 10. Hurrá!!! Tisztelettel jelentem, hogy folyó hó 9-én este 1/2 órákor mint magyar állampolgár a világra jöttem. Kis mamámmal együtt jól érezzük magunkat. Szívvelyes üdvözléssel Ticszerics Ferencz József, ez időszertint csecsemő. Szívvelyes üdvözlőjük mi is a nagyreményű kis honpolgárt.

Bácsú Agost. hitv. evangélikus polgártársaink ma tartják a szokásos búcsút.

Új üzlet. Jefremovics Zs. a helybeli kereskedő ifjúság egyik rokonszenves tagja, kit a közönség a nagytözsdeből, hol az új kereskedő éveken át mint üzletvezető volt alkalmazva, előnyösen isméri, a Ferencz-József téren a Nikolics-féle házban fűszer-, csemege- és festékárú-kereskedést nyitott. A tisztelt közönség becses figyelmébe ajánljuk mai számunk erre vonatkozó hirdetését.

Dalestély. Az ág. hitv. evang. egyházi dalárda ma este az alsó sörház helyiségeiben Hoffmann Keresztély karnagy vezetésével dalestélyt rendez, melynek műsora a következő: „Wenn“ férfikar, „Gondelfahrt“ nőikar, „Szent az érzet“ férfikar, „Winter und Sommer“ vegyeskar, „Am Bächlein dort“ férfikar, „Heinzelmännchen“ vegyeskar zenekar kísérettel. A műsor után táncz lesz. Ismerve a karnagy ügybuzgóságát s a dalárdisták szorgalmát, meg vagyunk győződve, hogy szép hangjakkal s szabatos előadásokkal élvezetes estélyt fognak nyújtani a hallgatóknak, kik minden bizonynyal nagy számban fognak ezen dalestélyt megjelenni. Belépti díj egy korona.

Új vendéglős. A Wiedmann-féle sörházat Szilágyi Péter jövevű vendéglős vette át f. hó 12-én, ki mint vendéglős már több év óta működött Orsován. Jóhírnév előzte meg az új vendéglőst s így hisszük, hogy úgy a konyhájával, mint italaival itt is igyekezni fog vendégei igényeit kielégíteni.

Tanoncziskolai hír. Az iparos- és kereskedő-tanoncz-iskola régen vajudó ügye részben megoldást nyert a közoktatástügyi miniszternek egy tegnapi érekezett rendeletével. Kinevezte ugyanis a kereskedő-tanoncziskola tanszemélyzetét, elrendelte, hogy a tanuló 4 osztályban és heti 28 órában tanítandók. A tandíj ezentul 8 korona. A tanítással megbizattak: Darvas Vilmos, Gecser Béla, Karakasevics Vladimir, Sárosy Károly Weisz Károly és Zilahy György. Az iparos tanoncziskola tanerői kinevezése tárgyában előterjesztés teendő.

Ritka eredmény. A belvárosi áll. iskola be rendezési munkálatoknak idegen iparos által leendő készítése annak idején nagy elégedetlenséget szült. Sőt az e végett tartott rendkívüli közgyűlés felterjesztést is intézett a miniszterhez, kérve, hogy a munkát helybeli iparosoknak adják. Most midőn a berendezési munkák már át is vannak véve, érkeznek a miniszter azon vizsgálatára, hogy jövőben mindig helyi iparosok részesítendők előnyben. Addig is legyetek türellemmel pancsovai iparosok.

A torontáli vasut az államvasutak üzemében. A magyar államvasutak szegedi üzletvezetősége arról értesíti az utazó közönséget, hogy az állami kezelésbe átvett torontáli helyierdekű vasut által kiállított bérlet-, évi-időleges és egyszeri utra szóló szabadjegyei, továbbá kedvezményes áru jegy váltására jogosító különféle igazolványai lejáratukig, de legtovább a folyó évi végeig fognak érvényeseknek tekinteni, a jövő 1901 évi január 1-től fogva azonban csakis a kedvezményes, szabad- és bérletjegyek lesznek érvényesek, melyeket a fennálló szabályok értelmében az államvasutak igazgatóság, üzletvezetőségei és esetleg megbizott más külszolgálati főnökségei állítanak ki. Az említett vasut vonalára a fenti jegyeken kívül még a m. kir. államvasutak összvonalaira és az üzletvezetőség egész hálózatára kiállított állandó évi és időleges szabadjegyek, ugyszintén a m. kir. államvasutak által kiállított feláru vasuti jegy váltására jogosító arcképes évi igazolványok érvénye is kiterjed s arra a megállapított módokat és korlátok között az utazásra kedvezményt is lehet kérni.

Vasutunk felülvizsgálása. A Pancsova-Temes parti állomás és az új összekötő sínpar műszaki felülvizsgálása most folyik. Ugylátszik nem minden akadály nélkül történik az átvétel, mert a bizottság már több napja dolgozik. A kereskedelmi miniszter részéről K á d á r Gusztáv műszaki tanácsos, továbbá K ü c h l e r Gyula vasuti főmérnök és M u n k Miklós verseezi osztálymérnök vesznek részt a felülvizsgálásban.

Vége a kutyazárlatnak. A város összes pincsimopszli-daxli és minden más fajtájú kutyáira öröm nap virad szerdán. E napon szűnik meg ugyanis a 40 napig tartott kutyazárlat. A négy lába u a k szájkosara tehát sutba kerül.

Kivétel Törökországba. A temesvári kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy a Törökországba vitt áruk után követelt származási bizonyítványnak a török consuli hatóság részéről való láttamozása csak akkor kötelező, ha a küllemény olyan helyről ered, hol török consuli hivatal van, míg a nem ily helyről származó külleményeknél a származási bizonyítvány a helyi hatóság, vagy a vámhivatalok, avagy végre a kereskedelmi és iparkamarák által is hitelesíthető.

Humor és vigasztalás. Régi híres magyarazata a főnyereménynek az, hogy olyan nyemény, a melyet mindig más üt meg. Van ebben a definícióban lemondás is, de több benne a humor. Különben is sokat foglalkozik a humor a főnyereménnyel. Hiszen nem is kerülhet ki. Annak a nagy epekedésnek nyomában, a mely a főnyereményt várja, okvetlenül meg kellett jelennie a maga vigasztaló tréfájával. Hiszen nem mindenki üti meg a főnyereményt, mint a hogy nem is ütheti meg. Vannak melléknyeremények is, azoknak is kell, hogy gazdájuk akadjon. Sőt vannak olyan sorsjegyek is, a melyekre egyszerű-mások nem jutott nyemény. Hiszen azért a valószínűségnek üzlete a sorsolás és nem a bizonyosság. Nos, azoknak a megvigasztalására, a kik ugyan csak remélték a főnyereményt, de nem ütötték meg, siet a tréfálkozó humor. Az, a mely mosolyogva mókázik a csalódáson és nem temeti el a reménységet.

Enek a sorsolási humornak előbb idézett mondanása, az t. i, hogy a főnyeremény olyan nyemény, a melyet mindig más üt meg, újabban valamelyes módosulásra szolgált rá. Azóta t. i, a mióta az emberek már nem a teljesen vak kis lottón, és nem is a szeszélyes igérvénnyel keresik a szerencsét, hanem az észszerűbb, kiszámítható osztálysorsjegyre várják a maguk főnyereményét. Igenis, más nyeri meg a főnyereményt, de igen gyakran csak olyankor, ha ez a más türelmes ember. Mert a türelem már nemcsak rózsakertész, hanem a szerencse kovácsa is. Akárhány olyan ember van, a ki újjal mutathat arra a „más“-ra, a ki az ő főnyereményét megütötte. Igenis az övét és nem a sorsolásban résztvevő többi százezerét is. Mert a főnyeremény az ő sorsjegyre jutott, csak hogy a sorsjegy — már akkor nem az övé volt. Visszaküldte, a miért a megelőző sorsjátékban még nem nyert rajta. Éppen akkor lökte el magától a nyeményt, a mikor ez várakozott reá. A sorsjegy tehát más kézbe került, odakerült az a vagyon is, a mely már a küszöbünket surolta. Mi esaptuk be előtte az ajtót.

Hát igenis, olyan nyemény volt a főnyeremény, a melyet más nyert meg. Nem a főnyeremény általában volt ilyen, hanem a direkte nekünk szánt főnyeremény. Vajjon van-e az ilyen speciális esetben is vigasztaló hatása a tréfának, a sorsolással mókázó humornak? Vajjon elfogadja-e azokat a vicceket is, a melyek a valamennyink reménységes főnyereményét tréfálják, az az ember, a kit nem ilyen ködös meszeszégben járó főnyeremény kerülgetett, hanem az igazi, a kézzel fogható? Ha igazán rózsát terem a türelem, micsoda kegyetlen tövist termelt neki az a türelmetlenség! Olyant, a melynek a seibeire nem termett gyógyítgató humor.

Quirinus.

HIRDETÉSEK.

Szives figyelembe!

Bátorkodom Pancsova város és vidéke nagyabecsült közönségének szives tudomására jutattni, hogy

a **Wiedmann M.-féle**

sörház-vendéglőt

elszámolásban átvettem s igyekezni fogok a n. érd. közönség bizalmát és pártfogását kitűnő italok és étkek felzolgáltatásával kiérdemelni.

Továbbá mindennap kitűnő, izletes

villásreggelivel és házi as ebéddel

szolgálok, úgy vendéglőmben, mint azon kívül.

A nagy terem, mellékhelyiségeivel együtt egyetlek s társaságoknak minden alkalomra rendelkezésére áll.

Magamat a n. érd. közönség jóakaratóba ajánlván, maradok

kiváló tisztelettel
Szilágyi Péter.

Férfiak

figyelmébe.

A legmakacsabb és idült hucyessőfolyásnál (magfolyás stb.) egyedül gyors és biztos sikerrel használatnak a

Gonorrol-Pilulák

melyek egyedül csak Silberstein S. vegyészeti laboratoriumában Bécs IX., Rossauer-lände 35. sz. kaphatók. Ára egy doboznak frt. 2.50, (ezen összeg levélbélyegeken is elfogadtatik.)

Százezernek e szemnek köszönök egész-ségük helyreállítását.

JELENTÉS.

Van szerencsém Pancsova város és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására adni, hogy helyben, a **Ferencz József-téren** fekvő **Nikolics-féle házban** a mai napon

JEFREMOVITS ZS.

törvényesül bejegyzett cég alatt
fűszer-, csemege- és festékárny-kereskedést
a „fekete kutyához” czimezve
nyitottam.

Sok évi működésem a kereskedelem ezen terén, valamint összeköttetésem az elsőrangú kiviteli üzletekkel azon biztosítékot nyújtják nekem, hogy tisztelt vevőim igényeinek teljesen megfelelhessenek.

Pancsován, 1900. évi október hó 10-én.
Számos látogatást kérve, maradok

kiváló tisztelettel
JEFREMOVITS ZS.

1-1

605. szám.
vegy. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az antalfalvi kir. járásbírósnak V. 11302. 1900. számú végzése által **Nedűf Tódor** pancsovai lakos javára **Urosevicz Emánuel** jarkováci lakos ellen 5060 kor. törke, ennek 1900. évi szept. hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, — 1/3% váltódíj, — eddig összesen 236 kor. 57 fill. perköltés, 2 kor. árverés kifizetési követelesei erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1333 kor. 50 fill. becsült hínót, szán, disznók, lószerszámok, tengeri és butorneműkből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az antalfalvi kir. járásbírósnak Polg. fenti sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, Jarkovácson, adós lakásán leendő eszköz-lesére 1900. évi október hó 19-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Antalfalván, 1900. évi október hó 10-én.

Gunicz Béla.
kir. bírósági végrehajtó.

1-1

1031. szám
v. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. törvényszék 1897. évi 11780. számú végzése következtében **Dr. Schendl Emil** ügyvéd által képviselt **D. Jovánovics Mihály** javára **Venyácz Pája** és tsaiellen 1000 kor. s jár erejéig 1897. évi szeptember hó 2-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1186 kor. becsült lovak kocsik, széna, ekék, szélrosta, kukorica és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. járásbírósnak V. 5533. 1898. számú végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés, ennek 1897. évi szeptember hó 1. napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 112 kor. 14 fill. bíróság már megállapított és 3 kor. 80 fill. árverés kifizetési költségei erejéig R.-Ujfalván, Venyácz Pája lakásán leendő eszköz-lesére 1900. évi október hó 17. napjának d. e. 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1900. évi szeptember hó 25-én.

Bossán,

kir. bírósági végrehajtó.

1-1

Nagy mellékkereset!

SOK PÉNZT

kereshetnek bármely foglalkozású személyek minden költség és rizikó nélkül, ha hajlandók tőlem egy ügynökséget átvenni. Ajánlatok a következő czimre intézendők: **Hermann Sachse, Leipzig-Lindenau.**

ZISKA J.

Rostély György utóda

ajánl:

gabona tízedes- és százados minőségű

HID-MÉRLEGEKET.

A budapesti áru- és értéktőzsde szállítója.

Iroda és raktár:

BUDAPEST, VI., Eötvös utca 34.

Alapított: 1872.

Javitások pontosan.

Árjegyzék bérmentve.

Nyilatkozat!

Alulírott arczkép-műintézet elhatározta, hogy — művészileg képzett arczképfestőinek elbocsátását elkerülendő — csupán ezek továbbfoglalkoztatására való tekintetből — rövid ideig ezen kedvező alkalom visszavonásáig, minden nyereségtől eltekint.

Ennélfogva

csak 7 frt 50 krért
szállít, mint csupán az előállítási árnak alig feléért

egy életnagyságu arczképet
(mellkép)

gyönyörű, elegáns, fekete-arany barokk-keretben
melynek valódi értéke legalább is 30 forint.

A ki tehát saját, avagy neje, gyermekei, szülői, testvérei vagy más szeretteinek, avagy akár rég elhunyt rokonai vagy barátainak arczképet elkészíttetni ohajtán, csupán az illetőnek fényképét tartozik beküldeni, legyen az bármily állásban, s 14 nap lefolyása alatt megkapja az arczképet, melynek szépsége bizonyára elragadó meglepetéssel fogja eltölteni.

Az arczképhez szükséges posta-láda saját árban számítatik.

Megrendelések a fénykép melléklésével (mely a kész arczképpel együtt sértetlenül küldetik vissza) utánvétellel vagy az összeg előleges beküldésével fogadotnak el.

Az arczképek művészi kiviteléért és természetesen hasonlatosságáért jótállás vállaltatik.

Tömeges elismerő- és köszönő-íatok nyilvános megtekintése bárkin.k jogában áll s kivirat a bárkin.k bérmentve küldetik.

„Kosmos”
arczkép-műintézet
Bécs, Mariahilferstrasse 116.

16-3

HIRDETMEYNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályorsjáték (VII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadottak. — A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szabadalmazott Osztályorsjáték Sorsolási Terve.

Hetedik Sorsjáték.

10.000 sorsjegy. 30.000 nyeresemény.

Első osztály Betét 12 korona. Huzás: 1900. november 15. és 16.		Második osztály Betét 20 korona. Huzás: 1900. december 12. és 13.		Harmadik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1901. január 8. 9. és 10.		Hatodik osztály Betét 24 korona. Huzás: 1901. március 19-től április 15-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	60000
1 "	20000	1 "	25000	1 "	30000	1 nyer.	40000
1 "	10000	1 "	10000	1 "	20000	1 á	20000
1 "	5000	1 "	5000	1 "	15000	1 "	10000
3 "	2000	3 "	8000	3 "	10000	1 "	6000
5 "	1000	5 "	2000	5 "	5000	1 "	4000
8 "	500	8 "	1000	8 "	2000	2 "	3000
30 "	300	20 "	500	10 "	1000	3 "	2000
50 "	100	60 "	300	70 "	500	20 "	1000
2900 "	40	3900 "	80	4900 "	130	50 "	500
3000 ny.	Kor. 240000	4000 ny.	Kor. 477000	5000 ny.	Kor. 898000	27800 "	200
						30,009 nyeresemény és jutalom	Kor. 9,550,000
Negyedik osztály Betét 40 korona. Huzás: 1901. február 6. és 7.		Ötödik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1901. február 27. és 28.					
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona				
1 á	90000	1 á	100000				
1 "	30000	1 "	30000				
1 "	20000	1 "	20000				
1 "	15000	1 "	15000				
3 "	10000	3 "	10000				
5 "	5000	5 "	5000				
8 "	2000	8 "	2000				
10 "	1000	10 "	1000				
70 "	500	70 "	500				
3900 "	170	3900 "	200				
4000 nyeresemény	Kor. 934,000	4000 nyeresemény	Kor. 1.061.000				

Az I. osztály huzása 1900. november hó 15. és 16-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztályorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1900. évi október hó 14-én.

Magy. Kir. Szab. Osztályorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.